

ຄຳພີອັລກຸຣອານ ແລະ ສຸນນະທໍາ

ຄຳພີອັລກຸຣອານ

ຄຳພີອັລກຸຣອານຄືຄຳເວົ້າຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ບໍ່ສາມາດຮຽນແບບຖອຍຄຳສຳນວນໄດ້ ອັລກຸຣອານຄືຄຳພີທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ໃຫ້ຜີພໍ່າ (ມະລາອິກະຮ໌) ທີ່ຊື່ວ່າ 'ຢິບບາຣິນ' ນຳມາໃຫ້ແກ່ທ່ານສາດສະດາທູດມູຮຳຫມັດ ແລະ ຖືກສົ່ງຕໍ່ເຜີຍແຜ່ມາຮອດຍຸກເຮົາ ແລະ ຍຸກຕໍ່ຍຸກ ການອ່ານອັລກຸຣອານຈະໄດ້ຮັບຜົນລະບຸນຕາມຕົວອັກສອນທີ່ອ່ານ

ຄວາມປະເສີດຂອງຄຳພີອັລກຸຣອານ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຄຳພີອັລກຸຣອານເປັນທາງນຳໃຫ້ແກ່ມະນຸດປະຊາຊາດເປັນຄຳເຊີນສູ່ການຍອມຮັບຄວາມເປັນຫນຶ່ງດຽວຂອງພຣະເຈົ້າ, ການປະຕິບັດຕົນເປັນບ່າວທີ່ດີຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເພື່ອສ້າງກົດເກນກົດຫມາຍໃນການໃຊ້ຊີວິດ, ແລະ ເພື່ອກຳໜົດສິລະທຳ ສິດທິຫນ້າທີ່ຕ່າງໆ, ແລະ ເພື່ອບອກເຫລົ່າຊີວະປະຫວັດຂອງສາດສະດາທູດຄົນກ່ອນໆ ແລະ ຮ່ວມເຖິງຄົນຍຸກກ່ອນໃນດິນແດນຕ່າງໆ ກ່ອນສະໄຫມທ່ານສາດສະດາທູດມູຮຳຫມັດ ເພື່ອນຳມາເປັນອຸທາຣອນ ແລະ ເພື່ອມາເປັນບົດຮຽນໃນການໃຊ້ຊີວິດ

ຄຳພີອັລກຸຣອານຍັງໄດ້ເວົ້າເຖິງທ່ານສາດສະດາທູດມູຮຳຫມັດ ແລະ ບັນດາສະຫາຍຂອງທ່ານ ແລະ ເວົ້າຮອດອະພິນິຫານຕ່າງໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບທ່ານສາດສະດາທູດ ແລະ ຫຍັງໄດ້ເວົ້າເຖິງເລື່ອງຕ່າງໆ ຕໍ່ພາຍໃນອານາຄົດທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນນຳອີກ

ຄຳພີອັລກຸຣອານຍັງຖືກປະທານມາເພື່ອສ້າງລະບົບໃນການໃຊ້ຊີວິດບອກເຫລົ່າເຖິງຂໍ້ມູນທີ່ສຳຄັນທີ່ມາຂອງມະນຸດ ແລະ ຊີວິດຂອງມະນຸດຫລັງຄວາມຕາຍຈະໄປໃສຕໍ່ໄປ

ອັລກຸຣອານຫຍັງເວົ້າເຖິງຈິດວິນຍານທີ່ສູງສົງ, ຄຸນນະທຳອັນດີງາມ, ການສຶກສາຫາຄວາມຮູ້, ການໃຊ້ສະຕິປັນຍາ, ການເຂົ້າສັງຄົມ ຖ້າຫາກຜູ້ອ່ານໄດ້ອ່ານຢ່າງລະອຽດໄຕ່ຕ່ອງແລ້ວນຳມາໃຊ້ກໍ່ຕ້ອງເກີດສິ່ງທີ່ດີງາມແນ່ນອນ

ລັກສະນະສຳຄັນຂອງຄຳພີອັລກຸຣອານ

1. ໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາຈາກພຣະເຈົ້າ

ອັລລໍທໍໄດ້ໃຫ້ຄຳຫມັ້ນສັນຍາວ່າຈະປົກປັກຮັກສາຄຳພີອັລກຸຣອານຈາກການແຕ່ງເຕີມການສູນເສຍ ຫຼື ດັດແປງ ເປັນການຍື່ນຍັ້ນຄຳເວົ້າຂອງພຣະອົງໃນຄຳພີວ່າ “ເຮົານັ້ນໄດ້ປະທານຄຳພີອັລກຸຣອານ ແລະເຮົາຈະເປັນຜູ້ຮັກສາເອງ” (ອັລຣິຈຣ໌ : 9) ໃນຂະນະທີ່ຄຳພີກ່ອນໜ້າທ່ານສາດສະດາທູດມູຮໍາຫມັດພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເອີ້ນປາກວ່າຈະຮັກສາແຕ່ໃຫ້ຜູ້ຄົນໃນຍຸກນັ້ນຮັກສາກັນເອງ ເຮັດໃຫ້ຄຳພີໄບເບີນທັງພັນທະສັນຍາເກົ່າ ແລະ ພັນທະສັນຍາໄຫມໄດ້ຮັບການແຕ່ງເຕີມ ແລະ ດັດແປງເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ແລະໄດ້ມີຄວາມຂັດແຍ້ງພາຍໃນສຳນວນກັນເອງຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແຕກຕ່າງຈາກຄຳພີອັລກຸຣອານຄຳພີອັລກຸຣອານຕ້ອງປະເຊີນກັບສັດຕູຈຳນວນຫລາຍທີ່ພະຍາຍາມດອຍຄ່າແລະກ່າວຮ້າຍຫລືພະຍາຍາມປ້ອມແປງ ແຕ່ສຸດທ້າຍກໍບໍ່ມີໃຜສາມາດເຮັດຕາມຈຸດປະສົງໄດ້ພຽງແຕ່ຄົນດຽວ ແມ້ແຕ່ການປຸງນົວອັກສອນໜຶ່ງໃຫ້ເປັນຕົວອັກສອນໜຶ່ງກໍບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້

2. ການອ່ານ ແລະ ຟັງ ທ່ອງຈຳອັລກຸຣອານນັ້ນແມ່ນໄດ້ຜົນລະບຸນ

ພຣະອົງອັລລໍທໍໄດ້ໃຫ້ສັນຍາຈະໃຫ້ຜົນລະບຸນຈຳນວນຫລວງຫລາຍກັບຜູ້ທີ່ອ່ານອັລກຸຣອານ ແລະຜູ້ທີ່ສອນ ຫລືຜູ້ທີ່ຟັງອັລກຸຣອານ ພຣະອົງສັນຍາວ່າຈະໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນລະບຸນເພີ່ມທະວີຄູນ ແລະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫລືອໃນມື້ສິ້ນໂລກ ແລະຈະໄດ້ເຂົ້າສະຫວັນໃນມື້ສິ້ນໂລກ ຈະໄດ້ຮັບແສງລັດສະຫມີ ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຄອບຄົວແລະສັບສິນທັງໃນໂລກນີ້ ແລະໄດ້ຮັບຜົນລະບຸນຢ່າງຫລວງຫລາຍໃນໂລກໜ້າ ທ່ານສາດສະດາທູດໄດ້ກ່າວວ່າ "ຜູ້ທີ່ອ່ານຕົວອັກສອນໜຶ່ງແມ້ພຽງແຕ່ຕົວອັກສອນດຽວຂອງຄຳພີອັລກຸຣອານເຂົາກໍຈະໄດ້ຮັບ 1 ຜົນລະບຸນ" ເຊິ່ງຈະໄດ້ເພີ່ມເປັນສິບເທົ່າ ຕົວຢ່າງຄື ຄຳວ່າ (ອະລິຟ ລາມ ມິມ) ບໍ່ໄດ້ແມ່ນຕົວອັກສອນດຽວ ແຕ່ມີ (ອະລິຟ) ເປັນຕົວອັນສອນໜຶ່ງ (ລາມ) ຕົວອັກສອນໜຶ່ງ (ມິມ) ຕົວອັກສອນໜຶ່ງ

3. ການສະແດງອອກຂອງການເປັນບ່າວດ້ວຍກັບການອ່ານອັລກຸຣອານ

ນັ້ນກໍ່ຍ້ອນພິທີກຳທາງສາສະໜາບາງຢ່າງຕ້ອງໃຊ້ຄຳພີອັລກຸຣອານ ເຊັ່ນ ການລະມາດ ຫລື ການຂໍພອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າປະຈຳວັນ ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຄຳພີວ່າ "ຈົ່ງລະຫມາດຕັ້ງແຕ່ຕອນສວຍຈົນຮອດກາງຄືນ ແລະຈົ່ງລະມາດຍາມເຊົ້າມືດ ເພາະ ການລະມາດຍາມເຊົ້າມືດນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການຮັບຮອງ" (ອັລອີສຣ໌ : 78)

ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວອີກວ່າ "ຜູ້ທີ່ອ່ານຄຳພີຂອງພຣະເຈົ້າແລະດຳລົງໃນການລະຫມາດ ແລະບໍລິຈາກໃນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າມອບໃຫ້ບໍ່ວ່າຈະເປີດເຜີຍຫລືປິດບັງ (ລັບໆ) ຫວັງວ່າເຂົາ ຈະໄດ້ຮັບການຄ້າທີ່ບໍ່ຂາດຫິນ"

4. ຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫລືອຈາກອັລກຸຣອານໃນມື້ສິ້ນໂລກ (ອາຄິເຣາະຫໍ)

ອັລກຸຣອານຈະມາຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ທີ່ອ່ານອັລກຸຣອານໃນມື້ສິ້ນໂລກ ດັ່ງນັ້ນຜູ້ທີ່ ອ່ານອັລກຸຣອານຫລາຍໆ ແລະ ທ່ອງຈຳ ຫລື ໄຕ່ຕ່ອງວິເຄາະ ທ່ານສາດສະດາທູດກ່າວ ວ່າ "ຄຳພີອັລກຸຣອານຈະມາຫາເຂົາໃນມື້ສິ້ນໂລກ ແລະ ກ່າວວ່າ" (ໂອ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ ໂປຣດປົດປ່ອຍເຂົາເຖິດ)

ແລ້ວເຂົາກໍ່ຈະໄດ້ຮັບມົງກຸດອັນມີກຽດ

ຄຳພີຈະກ່າວອີກວ່າ (ໂອ້ພຣະເຈົ້າຈົ່ງເພີ່ມໃຫ້ເຂົາອີກ)

ເຂົາກໍ່ຈະໄດ້ຮັບເສື້ອຄຸ້ມອັນມີກຽດ

ຄຳພີກ່າວຕໍ່ອີກວ່າ (ໂອ້ພຣະເຈົ້າຈົ່ງພາກພູມໃຈເຂົາ)

ພຣະເຈົ້າກໍ່ຈະພາກພູມໃຈເຂົາ

ແລ້ວກໍ່ມີສຽງກ່າວກັບເຂົາວ່າ (ຂຶ້ນມາຈົ່ງອ່ານ ແລະຂຶ້ນໄປສູງຂຶ້ນອີກ) ໃນທຸກໆ ວັກທີ່ເຂົາອ່ານເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມດີ"

ເຫດການນີ້ເກີດຂຶ້ນໃນມື້ສິ້ນໂລກ ໃນທາມກາງການລໍຄອຍຖ້າຄຳພີພາກສາຕໍ່ໜ້າ ສັບພະສິ່ງທັງຫລາຍ ໂດຍມີເທວະທູດ (ມະລາອີກະຫໍ) ເປັນພະຍານ ຮອດຄົນທີ່ອ່ານອັລກຸຣອານວ່າເຂົານັ້ນຈະໄດ້ຮັບກຽດໃຫ້ມີຖານະດອນອັນສູງສົງໃນມື້ນັ້ນ

5. ຄຳພີອັລກຸຣອານຄືລັກຖະທຳມະນູນ ກົດໝາຍຂອງຊີວິດ

ຄຳພີອັລກຸຣອານມີຄຳສອນທີ່ຄວບຄຸມທຸກດ້ານຂອງຊີວິດບໍ່ວ່າຈະໃນດ້ານການ ສັດທາ, ພິທີກຳທາງສາສະໜາ, ດ້ານຈະລິຍະທຳ, ຄຸນນະທຳ, ທຸລະກຳການຄ້າ, ຄອບຄົວ, ການແຕ່ງງານ, ມໍລະດົກ, ການຊື້ຂາຍ ແລະອື່ນໆ

6. ຈິດໃຈຈະໄດ້ຮັບຄວາມສະຫງົບສຸກໃນຂະນະອ່ານອັລກຸຣອານ

ອັລກຸຣອານຄືຫມູ່ຍາມໄດ້ດ່ຽວ ອັລກຸຣອານຄືຢາຮັກສາຈິດໃຈຂອງຜູ້ສັດທາ ພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ "ໂດຍການລະນຶກຫາພຣະເຈົ້າທົ່ວໃຈກໍຈະສະຫງົບສຸກ" (ອັຣຣໍອັດ : 28)

ດັ່ງນັ້ນ ຖ້າຜູ້ສັດທາພຽງອ່ານຄຳພີອັລກຸຣອານເຂົາກໍຈະຮູ້ສຶກເຖິງແສງສະຫວາງທີ່ ສ່ອງມາຫາເຂົາ ຄວາມມັດຈະຖືກກຳຈັດອອກໄປ ເພາະທຸກໆ ໃນອັກສອນຂອງອັລກຸຣອານນັ້ນມີຜົນລະບຸນແລະຖານະດອນອັນສູງສົງ ພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ຜູ້ທ່ອງຈຳອັລກຸຣອານໄດ້ ຮັບຖານະສູງຂຶ້ນຕາມລະດັບທີ່ເຂົາທ່ອງຈຳໄດ້ໃນມື້ສິ້ນໂລກ ຈົນຮອດລະດັບສູງສຸດນັ້ນກໍຄື ທ່ອງຈຳໄດ້ທັງເຫລັ້ມ ນີ້ຄືຄວາມປະເສີດສຸດບໍ່ມີຄວາມປະເສີດໃດທີ່ຈະທຽບເທົ່າໄດ້ອີກ ແລ້ວ ຄຳພີອັລກຸຣອານເປັນຄືນ້ຳທີ່ລ້ຽງຈິດວິນຍານ ຜູ້ທີ່ອ່ານຄຳພີອັລກຸຣອານທຸກໆ ມື້ ເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມສະຫງົບສຸກໃນຊີວິດ ຄຳພີອັລກຸຣອານຈະມາປົກປ້ອງເຂົາໃນມື້ສິ້ນໂລກ ດັ່ງນັ້ນເຂົາກໍບໍ່ຕ້ອງຢ້ານກັງວົນໂສກເສົ້າເສຍໃຈເລີຍໃນມື້ນັ້ນ

7. ຄຳພີອັລກຸຣອານມີຄວາມມະຫັດສະຈັນຢ່າງຫລວງຫລາຍທາງດ້ານວິທະຍາສາດ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອສາດສະດາທູດມູຮຳຫມັດດ້ວຍກັບຄຳພີອັລກຸຣອານໂດຍ ໃຫ້ຄຳພີເປັນຄວາມມະຫັດສະຈັນ ຄຳພີອັລກຸຣອານເປັນຄວາມມະຫັດສະຈັນຈະຄົງຢູ່ ຕະຫລອດການ ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ທາທາຍຜູ້ບໍ່ສັດທາໃຫ້ປະດິດຜົນງານການຂຽນໃຫ້ມີ

ຕົວຢ່າງບ້າງສ່ວນຂອງວິທະຍາສາດທີ່ມີການຄົ້ນພົບໃນອັລກຸຣອານ :

1. ສາເຫດຂອງຄວາມມືດໃນໃຕ້ທ້ອງມະຫາສະຫມຸດ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ "ຫລືດັ່ງຄວາມມືດມົດຫລາຍຊັ້ນໃນທ້ອງທະເລອັນເລິກເຊິ່ງ ມີກະແສຄືນປົກປິດ ຂ້າງເທິງນັ້ນກໍຍັງມີກະແສຄືນນຳ ຂ້າງເທິງກໍມີຊັ້ນເມກອັນມືດມົດປົກ ຄຸ້ມຊ້ອນຫຸ້ມກັນ ຖ້າໃຜນຳມືອອກໄປກໍເບິ່ງບໍ່ເຫັນ" (ອັນນູຣ : 40)

ວິທະຍາສາດໄຫມຄົ້ນພົບໄດ້ວ່າຄວາມມືດມົດໃຕ້ທ້ອງທະເລນັ້ນມີສາມສາເຫດນຳກັນ :

1.1 ຊັ້ນເມກເຊິ່ງຈະດູດກິນແສງດຕາເວັນ 49%

1.2 ຄື້ນເທິງຊັ້ນຜິວທະເລເຊິ່ງສະທ້ອນແສງດວງຕາເວັນ 5%

1.3 ຄື້ນໃຕ້ທ້ອງທະເລເຊິ່ງເກີດຈາກລະດັບຄວາມຫນ້າແຫນ້ນຂອງນ້ຳທີ່ແຕກຕ່າງກັນໄປໃນແຕ່ລະດັບຄວາມເລິກ ຊັ້ນລະ 40 ເມັດ ເຊິ່ງຄວາມຫນ້າແຫນ້ນຂອງນ້ຳທີ່ແຕກຕ່າງກັນລະດັບຊັ້ນນີ້ຖືກຄື້ນພົບບໍ່ດົນ ໂດຍເຄື່ອງມືທາງວິທະຍາສາດທັນສະໄຫມ ແລ້ວທ່ານສາດສະດາທູດຈະຮູ້ເລື່ອງດັ່ງກ່າວໄດ້ແນວເມື່ອ 1400 ປີທີ່ແລ້ວໄດ້ແນວໃດ?

ສາເຫດຂອງຄວາມມືດໃຕ້ທ້ອງມະຫາສະຫມຸດນັ້ນຄືຄື້ນໃຕ້ນ້ຳຄື້ນຜິວນ້ຳແລະຊັ້ນເມກ ມະນຸດຍຸກປະຈຸບັນຍັງບໍ່ສາມາດລົງດຳນ້ຳໂດຍບໍ່ມີເຄື່ອງມືໃຫ້ເລິກກວ່າ 40 ເມັດໄດ້ເລີຍ ແລ້ວທ່ານສາດສະດາຮູ້ຂໍ້ມູນທີ່ເລິກກວ່າ 200 ເມັດທີ່ບໍ່ມີແສງໄດ້ແນວໃດ ນັ້ນຫມາຍ ຄວາມວ່າທ້ອງທະເລນັ້ນບໍ່ມີແສງມີແຕ່ຄວາມມືດສະຫນິດ ເຊິ່ງສອດຄ້ອງກັບຄຳກ່າວ ຂອງພຣະເຈົ້າວ່າ "ຖ້າໄດ້ເອົາມືອອກໄປກໍບໍ່ສາມາດເບິ່ງເຫັນໄດ້"

2. ການກຳເນີດຂອງຈັກກະວານ

ວິທະຍາສາດສະໄຫມໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າທາດທີ່ໃຫ້ກຳເນີດຈັກກະວານນັ້ນມາຈາກກຸ່ມ ແກັດທີ່ກະແຈກກະຈາຍຢູ່ຕາມຈັກກະວານອັນວ່າງເປົ້າແຕ່ມີລະບຽບ ວັດຖຸຢູ່ເທິງຝາກພ້າ ເທິງອາວະກາດກໍເກີດຂຶ້ນຂອງກຸ່ມແກັດ

ອົງການອາກາດນານາຊາດ (ນາຊາ) ໄດ້ປະກາດວ່າທິດສະດີການກຳເນີດຈັກກະວານທີ່ເອີ້ນວ່າ 'ການລະເບີດຄັ້ງໃຫຍ່' ຫຼື 'ບິກແບງ' ເມື່ອ 13.7 ລ້ານປີທີ່ແລ້ວນັ້ນຄືທິດສະດີທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ຫລາຍທີ່ສຸດໃນປະຈຸບັນ ຄືມີການລະເບີດຂອງກຸ່ມທາດທຳອິດຂອງຈັກກະວານແລ້ວກໍ່ຂະຫຍາຍເປັນພະລັງງານແລະທາດຕ່າງໆ ອີກຢ່າງຫລວງຫລາຍໃນທຸກໆ ທິດທາງ ທາດຕ່າງໆ ທີ່ກະຈັດກະຈາຍນັ້ນບ້າງສ່ວນໄດ້ຮ່ວມຕົວກັນເປັນຝຸ່ນເມກເບິ່ງຄືກັບຄວນເຊິ່ງກຸ່ມເມກບ້າງສ່ວນນັ້ນໄດ້ຮ່ວມຕົວເປັນດາວເຄາະແລະວັດຖຸເທິງຝາກຟ້າ

ໃນປີ 1989 ອົງການນາຊາໄດ້ສົ່ງກ້ອງໂທລະທັດ ຫລື ກ້ອງເບິ່ງດາວຂະໜາດໃຫຍ່ ໄປເທິງອາວາກາດເພື່ອຄົ້ນຫາທີ່ມາຂອງລັງສີແລະແສງທີ່ມາຕ່າງໆ ຂອງຈັກກະວານກ້ອງຈິ່ງໄດ້ຖ່າຍຮູບຝຸ່ນເມກເປັນຈຳນວນຢ່າງຫລວງຫລາຍໃນຈັກກະວານເຊິ່ງເກີດຈາກຂະບວນການລະເບີດໃນເທື່ອນັ້ນ ຂະບວນການກໍ່ຕົວຂອງຈັກກະວານດັ່ງກ່າວນັ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວເອົາໄວ້ໃນຄຳພີອັລກູຣອານວ່າ "ຫລັງຈາກນັ້ນພຣະອົງກໍ່ມຸ້ງໄປຍັງຊັ້ນຝາກຟ້າໃນຂະນະທີ່ມັນຫຍິ່ງເປັນຝຸ່ນຂວັນ ພຣະເຈົ້າຈິ່ງກ່າວກັບຊັ້ນຟ້າແລະແຜ່ນດິນວ່າ (ຈິ່ງມາຫາບໍ່ວ່າຈະຢາກຫລືບໍ່ຢາກກໍ່ຕາມ) ຝາກຟ້າແລະແຜ່ນດິນຈິ່ງກ່າວວ່າ (ເຮົາກໍ່ມາຢ່າງເຕັມໃຈ)" (ຟຸສສິລັດ : 11)

ຈະສັ່ງເກດວ່າຄຳພີອັລກູຣອານໄດ້ເວົ້າເຖິງເຫດການ ການກໍ່ຕົວຂອງຈັກກະວານນີ້ເປັນກຸ່ມຝຸ່ນຂວັນ

3. ພູເຂົາເຮັດໜ້າທີ່ຍຶດແຜ່ນດິນບໍ່ໃຫ້ເຄື່ອນໄຫວ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ "ພຣະອົງໄດ້ສ້າງພູເຂົາສູງຢ່າງຫລວງຫລາຍ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຫລືຍັບຕົວຕາມການເຄື່ອນໄຫວຂອງພວກທ່ານ" (ລຸກມານ : 10)

ພຣະອົງໄດ້ກ່າວອີກວ່າ "ເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ໂລກນັ້ນຮາບພຽງດອກຫວາ? ແລະບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພູເຂົານັ້ນເປັນດັ່ງມຸດທີ່ຕາຕິ່ງດອກຫວາ?" (ອັນນະບະອໍ : 6-7)

ສຳນວນ ຫລື ຄຳຕ່າງໆ ໃນຄຳພີນີ້ໄດ້ອະທິບາຍບົດບາດຂອງພູເຂົາທີ່ມີຕໍ່ໂລກວ່າ : ພູເຂົານັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງມາເປັນຄັ້ງສິ່ງທີ່ມາກົດທັບເຄັ່ງຜົນແຜ່ນດິນໄວ້ບໍ່ໃຫ້ເຄື່ອນໄຫວໄປມາ ດັ່ງນັ້ນ ພູເຂົາຈຶ່ງປຽບສະເໝືອນມຸດທີ່ປັກລົງພື້ນເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເຕັ້ນຫລື ຕູບເຄື່ອນໄຫວໄປມາຕາມແຮງຂອງລົມ

ປະຈຸບັນວິທະຍາສາດສະໄຫມໄດ້ຄົ້ນພົບແລ້ວວ່າພູເຂົານັ້ນເກີດຈາກການເຄື່ອນ ຫຍາຍຂອງຊັ້ນຜິວໂລກທາງລຸ່ມທີ່ດັນກັນຈົນພື້ນຜິວທາງເທິງເກີດການຫໍ່ຕົວກັນຂຶ້ນມາເປັນ ພູເຂົາຄືດັ່ງກັບຜ້າ ຖ້າພູເຂົາສູງແຮງເຄື່ອນໄຫວຂອງພື້ນຜິວໂລກກໍ່ແຮງເປົ່າລົງເຮັດໃຫ້ມີ ການເຄື່ອນຕົວແລະແຜ່ນດິນໄຫວນ້ອຍລົງ ດັ່ງນັ້ນ ພູເຂົາຈຶ່ງຄືມຸດທີ່ປັກລົງພື້ນຫລືປັກໄວ້ ເທິງເຈ້ຍບໍ່ໃຫ້ເຄື່ອນໄຫວໄປໃສ

4. ເທິງຊັ້ນບັນຍາກາດຊັ້ນສູງຈະມີອົກຊີແຊນນ້ອຍ

ວິທະຍາສາດສະໄຫມໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າຖ້າຫາກຢູ່ໃນຊັ້ນບັນຍາກາດສູງຫລາຍ ເທົ່າໃດຄວາມຫນ້າແຫນ້ນຂອງອາກາດແລະອົກຊີແຊນກໍ່ແຮງນ້ອຍລົງຄືກັນ ມະນຸດຈຶ່ງ ຮູ້ສຶກຫາຍໃຈລຳບາກຫຍາກຖ້າຫາກຕ້ອງຂຶ້ນໄປຊັ້ນທີ່ສູງ ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ "ຜູ້ໃດ ທີ່ພຣະອົງຈະນຳທາງເຂົາພຣະເຈົ້າກໍ່ຈະເປີດອົກເປີດໃຈໃຫ້ສູ່ອິສລາມ ສ່ວນຜູ້ໃດທີ່ພຣະ ເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ເຂົາລົງທາງພຣະເຈົ້າກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາຮູ້ສຶກລຳບາກຄັບແຄບ ຄືດັ່ງທີ່ຈະ ຕ້ອງຂຶ້ນໄປເທິງຝາກຟ້າ" (ອັລອັນອາມ : 125)

ໃນປະໂຫຍກດັ່ງກ່າວໃນຄຳພີ ພຣະເຈົ້າໄດ້ປຽບທຽບວ່າຜູ້ທີ່ລົງທາງນັ້ນຈະຮູ້ສຶກ ຫາຍໃຈລຳບາກຍາກ ຄືຕອນກຳລັງຂຶ້ນໄປຊັ້ນບັນຍາກາດສູງໆ ເປັນທີ່ຮູ້ກັນດີວ່າໃນ ສະໄຫມທ່ານສາດສະດາທູດໃນ 1400 ປີທີ່ແລ້ວຍັງບໍ່ຜູ້ໃດສາມາດຂຶ້ນໄປໄດ້ຊັ້ນ ບັນຍາກາດສູງໄດ້ເພື່ອຮູ້ຂໍ້ມູນອັນທີ່ລະອຽດເຫລົ່ານີ້ ຈົນມີການປະດິດສ້າງບອນລູນລອຍ ຂຶ້ນສູ່ເທິງຝາກຟ້າຄັ້ງທຳອິດໃນປີ 1804 ນີ້ເອງ

5. ການປະສົມພັນຂອງເກສອນດອກໄມ້

ວິທະຍາສາດສະໄຫມໄດ້ຄົ້ນຄວ້າວ່າລົມມີສ່ວນພັດພາເກສອນດອກໄມ້ເພດຜູ້ໄປ ຫາເກສອນເພດເມຍໃນພຶດຜັກຕ່າງໆບໍ່ວ່າຈະເປັນພຶດດອກໄມ້ຫມາກໄມ້ກໍຕາມ ດັ່ງນັ້ນ ສາຍລົມຈຶ່ງຄືຜູ້ເຮັດຫນ້າທີ່ສື່ກາງໃນກາງສືບພັນຂອງພຶດ ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ "ເຮົາໄດ້ ສົ່ງສາຍລົມມາເປັນຜູ້ປະສົມພັນເກສອນ" (ອັລຮີຈຣ໌ : 22)

6. ທີ່ມາຂອງຟ້າເຫລື້ອມ ຟ້າຜ່າ

ວິທະຍາສາດສະໄຫມໄດ້ຄົ້ນຄວ້າວ່າມີກະແສໄຟຟ້າຂົ້ວບວກແລະຂົ້ວລົບ ຖ້າ ລົມພັດພາໃຫ້ທັງສອງຂົ້ວນັ້ນກໍຈະເຮັດໃຫ້ເກີດປະຕິກິລິຍາທາງໄຟຟ້າເຮັດໃຫ້ເກີດຟ້າຜ່າ ແລະຝົນຕົກ ເຊິ່ງໄດ້ສອດຄ່ອງກັບຄຳເວົ້າຂອງພຣະເຈົ້າໃນຄຳພີວ່າ "ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຫັນວ່າ ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ເຄື່ອນຍ້າຍກຸ່ມຫມູ່ເມກ ແລະໄດ້ຮວບຮວມເມກທັງຫລາຍໄວ້ນຳກັນ ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມັນເປັນກ້ອນ ແລ້ວທ່ານກໍຈະເຫັນຝົນຕົກລົງມາຈາກກຸ່ມເມກເຫລົ່ານັ້ນ ບ້າງ ສ່ວນກໍຕົກລົງມາເປັນກ້ອນເທັບຈາກກ້ອນເມກທີ່ໃຫຍ່ຄືກັບພູເຂົາ ແລ້ວກໍກະທົບກັບກຸ່ມຄົນ ທີ່ພຣະເຈົ້າປະສົງ ສາຍຟ້າຂອງມັນເກືອບຈະເຮັດໃຫ້ສາຍຕາບອດໄດ້" (ອັນນູຣ໌ : 43)

7. ພັດທະນາການຂອງຕົວອ່ອນໃນທ້ອງ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ "ມະນຸດທັງຫລາຍ! ຫາກພວກເຈົ້າຍັງສົງໄສໃນເລື່ອງ ການພື້ນຄົນຊີວິດຂຶ້ນໄຫມໃນມື້ສິ້ນໂລກ ກໍຈົ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ສ້າງມາຈາກດິນ ແລ້ວ ມາເປັນເຊື້ອອາສຸຈີ ແລ້ວມາເປັນກ້ອນເລືອດ ແລ້ວມາເປັນກ້ອນເນື້ອ ບໍ່ວ່າຈະເປັນຕົວ ອ່ອນທີ່ສົມບູນຫລືບໍ່ສົມບູນກໍຕາມ ເພື່ອໃນພວກເຈົ້າເຫັນເຖິງຄວາມສາມາດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເພື່ອໃຫ້ຕົວອ່ອນນັ້ນໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນມົດລູກຕາມຄວາມປະສົງຂອງພຣະອົງໄດ້ປະສົງຈົນ ຮອດເວລາທີ່ກຳໜົດເອົາໄວ້ ແລະ ພຣະອົງກໍຈະນຳພວກທ່ານອອກມາເປັນເດັກນ້ອຍ ເພື່ອເຕີບໃຫຍ່ພັດທະນາຈົນຮອດໄວທີ່ແຂງແຮງ" (ອັລຮັຈ : 5)

8. ໄລຍະເວລາຂອງການຖືພາ

ພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ "ແມ່ທັງຫລາຍໄດ້ໃຫ້ນ້ຳນົມລູກຂອງພວກນາງເປັນເວລາສອງປີເຕັມ ສຳຫລັບຜູ້ທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ນົມຢ່າງສົມບູນ" (ອັລບະກໍຣ໌ : 223)

ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້ອີກປະໂຫຍກໜຶ່ງວ່າ "ໄລຍະເວລາເຊົ່ານົມນັ້ນຄືສອງປີ" (ລຸກມານ : 14)

ຫລັງຈາກນັ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນບົດໜຶ່ງວ່າ "ແມ່ໄດ້ຖືພາເດັກຄົນໜຶ່ງໄດ້ຢ່າງທຸກຫຍາກລຳບາກ ແລະ ເກີດມາຢ່າງເຈັບປວດລຳບາກ ໂດຍການຖືພາແລະໄລຍະເວລາເຊົ່ານົມນັ້ນທັງໝົດແມ່ນ 30 ເດືອນ" (ອັລອະຮ໌ກອຟ : 15)

ເມື່ອເຮົານຳຄວາມໝາຍຈາກປະໂຫຍກຂອງບົດຕ່າງໆ ນີ້ມາຮ່ວມເຂົ້າກັນກໍຈະເຫັນວ່າ : ສອງປີທັງໝົດ 24 ເດືອນນັ້ນເປັນໄລຍະຂອງການໃຫ້ນົມແມ່ ເຊິ່ງ 30 ເດືອນລົບ 24 ຈະເຫລືອ 6 ເດືອນ ທີ່ເດືອນນີ້ຄືໄລຍະເວລາຖືພາທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດທີ່ເດັກນ້ອຍຈະສາມາດເກີດອອກມາຢ່າງປອດໄພໄດ້

ວິທະຍາສາດສະໄຫມ່ຫາກໍຄົ້ນພົບວ່າໄລຍະເວລາທີ່ເດັກນ້ອຍສາມາດເກີດອອກມາໄດ້ຢ່າງສົມບູນແລະປອດໄພນ້ອຍທີ່ສຸດຄື 6 ເດືອນ ເພາະຖ້າຫາກເກີດກ່ອນໜ້ານັ້ນແມ່ນການແທ້ງຫລືລຸລູກ ຕົວອ່ອນບໍ່ສາມາດມີຊີວິດໄດ້ຫາກເກີດກ່ອນ 6 ເດືອນ ສ່ວນການເກີດໄລຍະ 6 ເດືອນນີ້ເຖິງອາດຈະກ່ອນຄົບກຳໜົດເກົ້າເດືອນກໍຕາມກໍຍັງມີໂອກາດທີ່ເດັກນ້ອຍຈະຖືກຳເນີດມາຢ່າງປອດໄພຫາກໄດ້ຮັບຄວາມເບິ່ງແຍງທີ່ດີທາງການແພດ ນີ້ກໍຄືກົດໝາຍຂອງການແພດຂອງທົ່ວໂລກໃນປະຈຸບັນ

9. ນ້ຳເສັ້ງ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ "ເຮົາໄດ້ບັນຊາໃຫ້ເສັ້ງຍົດພູເຂົາ, ຕົ້ນໄມ້, ແລະຫລັງຄາເຮືອນຂອງມະນຸດເປັນເຮືອນຂອງພວກມັນ (ເສັ້ງ) ຫລັງຈາກນັ້ນເສັ້ງທັງຫລາຍຈົ່ງກິນຫມາກໄມ້ ແລະ ບິນໄປຕາມເສັ້ນທາງຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີໃນສັນຊາດຕະຍານ ໂດຍມີເຄື່ອງ

ດີ່ມຢ່າງຫລວງຫລາຍອອກມາຈາກທ້ອງຂອງພວກເຈົ້າເປັນຢາຮັກສາມະນຸດ ນີ້ຄື
ສັນຍານໜຶ່ງທີ່ສຳຫລັບຜູ້ຄົນທີ່ໄຕ່ຕ່ອງ" (ອັນນະຮໍລຸ : 68-69)

ວິທະຍາສາດປະຈຸບັນຫາກໍໄດ້ຄົ້ນພົບຄວາມສຳຄັນຂອງນ້ຳເຜິ້ງເປັນຢາໃນການໃຊ້
ຮັກສາທາງການແພດວ່າ : ນ້ຳເຜິ້ງນັ້ນສາມາດຮັກສາໂລກໄດ້ຢ່າງຫລວງຫລາຍ ບໍ່ວ່າຈະ
ເປັນໂລກທາງສາຍຕາ, ບາດແຜໄຟໄຫມ້, ບາດແຜໃນກະເພາະ, ຊ່ວຍການເຄືອບແຂ້ວ,
ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດເຊື້ອແບັດທິເລຍໃນທາງເດີນຫາຍໃຈ ແລະ ໂລກອື່ນໆອີກຢ່າງ
ຫລວງຫລາຍ ສັບພະຄຸນທາງຢາຂອງນ້ຳເຜິ້ງນີ້ແຕກຕ່າງກັນຕາມສີຂອງນ້ຳເຜິ້ງ ດັ່ງ
ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ "ຈະມີເຄື່ອງດີ່ມຢ່າງຫລວງຫລາຍອອກຈາກທ້ອງຂອງພວກເຈົ້າ"

10. ນົມ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ "ໃນບັນດາສັດຕ້ອງຍອມມີຂໍ້ຄິດສຳຫລັບພວກເຈົ້າ ໂດຍ
ເຮົາໄດ້ໃຫ້ເຈົ້າດີ່ມກິນຈາກທ້ອງຂອງພວກມັນ ເປັນນ້ຳນົມທີ່ບໍລິສຸດທີ່ຢູ່ລະຫວ່າງກາກ
ອາຫານແລະເລືອດ ກິ່ນງ່າຍສຳຫລັບຜູ້ດີ່ມກິນ" (ອັນນະຮໍລຸ : 66)

ນັ້ນກໍຍ້ອນວ່າເມື່ອສັດກິນອາຫານລົງໄປມັນຈະປ່ຽນໄປເປັນກາກອາຫານ ເຊິ່ງມັນກໍ
ຄືອາຫານທີ່ຜ່ານການຍ່ອຍອາຫານ ທີ່ເປັນກາກອາຫານນີ້ຈະປ່ຽນເປັນເລືອດເພື່ອໃຫ້ສັດ
ນັ້ນໄດ້ໃຊ້ປະໂຫຍດໂດຍຜ່ານຂະບວນການພາຍໃນຮ່າງກາຍຢ່າງຫລວງຫລາຍຈົນ
ກາຍເປັນນົມ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວເຖິງຂະບວນການແປເປັນນົມນີ້ວ່າ : ຢູ່ລະຫວ່າງສອງສ່ວນປະສົມ
ຄື 'ກາກອາຫານ' ແລະ 'ເລືອດ' ແຕ່ເຖິງແນວນັ້ນມະນຸດເຮົາກໍບໍ່ໄດ້ກິນຂອງກາກອາຫານ
ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລົດຊາດຂອງເລືອດໃນຂະນະທີ່ເຮົາດີ່ມນ້ຳນົມເລີຍ

ມະນຸດທັ້ງຫລາຍສົມຄວນທີ່ຈະພິຈາລະນາເຖິງຄວາມລະອຽດອ່ອນໃນຮ່າງກາຍຂອງ
ສັດທີ່ມີຂະບວນການສ້າງນົມຂຶ້ນມາ ເຊິ່ງເປັນທາງດ້ານວິທະຍາສາດຫາກໍພິສູດໄດ້ເຊິ່ງ
ຜ່ານມາເປັນພັນປີ

11. ຊີ້ນຫມູເປັນສາເຫດຂອງເຊື້ອພະຍາດຢ່າງຫລວງຫລາຍ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ "ພຣະອົງໄດ້ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ກິນສາກຊົບ, ເລືອດ, ຊີ້ນຫມູ, ແລະສິ່ງທີ່ຖືກຂ້າບູຊາສິ່ງອື່ນນອກຈາກພຣະເຈົ້າ ແຕ່ຖ້າຫາກຜູ້ໃດຮອດຈຸດເວລາທີ່ຄັບຄັນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນການທໍລະມານ ແລະ ການກາຍເປັນຈຸດເປົ້າຫມາຍ ກໍ່ໃຫ້ຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຍອມໃຫ້ ອະໄພ" (ອັນນະຮໍລຸ : 115)

ການແພດສະໄຫມໄດ້ຄົ້ນພົບແລ້ວວ່າຊີ້ນຫມູນັ້ນອຸດົມໄປດ້ວຍເຊື້ອພະຍາດຮ້າຍແຮງ ກວ່າ 450 ພະຍາດ ແມ່ແຕ່ຫມູທີ່ມີຊີວິດນັ້ນກໍ່ຄືສີ່ນຳພາພະຍາດກວ່າ 57 ພະຍາດສູ່ ມະນຸດຊີ້ນ ຫມູຈຶ່ງເປັນຊີ້ນທີ່ສຶກກະບົກທີ່ສຸດ ເປັນຊີ້ນທີ່ອຸດົມໄປດ້ວຍພະຍາດແລະຈຸລະ ຊົບທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຈຳນວນຫລາຍ ເປັນປັດໄຈຫນຶ່ງທີ່ສ້າງໃຫ້ເກີດມະເຮັງ

ດຣ.ຈອນລາສັນ ນາຍແພດແຫ່ງຫນຶ່ງຂອງເມືອງຮາຍເກັນເບເກັນ ປະເທດເດັນມາກ ໄດ້ກ່າວເຖິງການຄົ້ນພົບເຊື້ອພະຍາດທີ່ອັນຕະລາຍທີ່ມີຢູ່ໃນໂຕຫມູວ່າ : *ເປັນເຊື້ອພະຍາດ ຊະນິດ 'ພາຊີເນຍ' ເຊິ່ງມີທົ່ວໄປໃນທຳມະຊາດ ແຕ່ວ່າຫມູນັ້ນເປັນພາຫະນະນຳພາເຊື້ອ ພະຍາດນີ້ໄດ້ດີທີ່ສຸດ ມີການວິໄຈນຳເອົາລີ້ນຫມູຕາມຮ້ານຂ້າຕ່າງໆ ມາທົດລອງ ຜົນ ປະກົດວ່າເຊື້ອພະຍາດປະເພດນີ້ສາມາດຄົ້ນພົບໄດ້ສູງຫລາຍປະມານ 80-90%*

ຈະເຫັນໄດ້ວ່າຄຳພີອັລກຸຣອານເຕັມໄປດ້ວຍຄຳເວົ້າໂນໂລຍະເລິກໆຢ່າງ ຫລວງຫລາຍຂອງການຄົ້ນພົບທາງວິທະຍາສາດໃນປະຈຸບັນ 11 ຂໍ້ທີ່ເຮົາກ່າວມານີ້ເປັນ ພຽງສ່ວນຫນຶ່ງເທົ່ານັ້ນ

'ສຸນນະທໍ' ແນວທາງຂອງທ່ານສາດສະດາທູດ

'ສຸນນະທໍ' ຄືຄຳເວົ້າ, ການກະທຳ, ການຍອມຮັບ, ຫຼືລັກສະນະໃດໆ ກໍ່ຕາມທີ່ມີມາ ຈາກທ່ານສາດສະດາທູດມູຮຳຫມັດ ເອີ້ນວ່າສຸນນະທໍ (ແນວທາງ) ຂອງທ່ານນະບີທັງຫມົດ

'ຄຳພີອັລກູຣອານ' ຄືທີ່ມາອັນດັບທຳອິດຂອງຄຳສອນສາສະຫນາອິສລາມ ບໍ່ວ່າຈະ ໃນດ້ານລະບົບຄວາມເຊື່ອ, ພິທີກຳ, ຫລັກປະຕິບັດຕ່າງໆ ເຊັ່ນດຽວກັນ 'ສຸນນະທໍ' ຂອງ ທ່ານສາດສະດາທູດກໍ່ເປັນທີ່ມາອັນດັບສອງຂອງອິສລາມຮອງມາຈາກຄຳພີອັລກູຣອານ ອາດປຽບໄດ້ວ່າຄຳພີເປັນຄືທິດສະດີ ແລະ ສຸນນະ (ແນວທາງ) ຄືພາກປະຕິບັດ ເພາະ ພາລະກິດອັນສຳຄັນອັນດັບຫນຶ່ງຂອງທ່ານສາດສະດາທູດຄືການເປັນແບບຢ່າງແລະ ເຜີຍແຜ່ຄຳສອນ ພຣະເຈົ້າກ່າວໃນຄຳພີວ່າ "ທ່ານສາດສະດາທູດບໍ່ໄດ້ເວົ້າຈາກອາລົມ ຄຳເວົ້າຂອງທ່ານບໍ່ແມ່ນຄຳອື່ນໃດນອກຈາກຄຳສອນທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າທີ່ຖືກສົ່ງລົງມາ" (ອັນນັຈມູ : 3-4)

ດັ່ງນັ້ນ ເລື່ອງສາສະຫນາທີ່ທ່ານເວົ້າມາທັງຫມົດກໍ່ຕ້ອງມາຈາກພຣະເຈົ້າເຊັ່ນດຽວ ກັບຄຳພີອັລກູຣອານ ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວອີກວ່າ "ສິ່ງໃດທີ່ທ່ານສາດສະດາທູດໄດ້ນຳມາພວກ ທ່ານກໍ່ຈົ່ງຍຶດຕາມເອົາໄວ້ ແລະສິ່ງໃດທີ່ທ່ານໄດ້ຫ້າມພວກທ່ານກໍ່ຈົ່ງຫລີກລ້ຽງອອກຫ່າງ" (ອັລຮັຊຣູ : 7) ນີ້ຄືຄຳສັ່ງຂອງອັລລໍທໍໃຫ້ບ່າວຂອງພຣະອົງປະຕິບັດຕາມທ່ານສາດສະດາ ທູດທຸກຢ່າງທີ່ທ່ານໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເຮັດ ຫລື ສັ່ງຫ້າມກໍ່ຕາມ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວອີກວ່າ "ເຮົາໄດ້ປະທານຄຳພີອັລກູຣອານແກ່ທ່ານ (ມູຮຳຫມັດ) ນັ້ນເພື່ອໃຫ້ທ່ານໄດ້ອະທິບາຍສອນແກ່ມະນຸດປະຊາຊາດໃນສິ່ງທີ່ຖືກສົ່ງມາໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ເພື່ອທີ່ພວກເຂົາຈະໄດ້ໄຕ່ຕ່ອງ" (ອັນນນະຮໍລູ : 44) ຄວາມຫມາຍຂອງຄຳວ່າ "ເພື່ອໃຫ້ ທ່ານອະທິບາຍໃຫ້ແກ່ມະນຸດປະຊາຊາດ" ນັ້ນກໍ່ຄືແນວທາງສຸນນະຂອງທ່ານສາດສະດາທູດ ຄຳສຳນວນຈາກຄຳພີບົດນີ້ກຳລັງບອກເຮົາວ່າສຸນນະເປັນຜູ້ອະທິບາຍກົດເກນຕ່າງໆ ທີ່ມີໃນ ຄຳພີອັລກູຣອານເຊັ່ນຄຳພີບອກໃຫ້ເຮົານັ້ນຕ້ອງລະມາດ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ສອນວ່າຕ້ອງລະມາດ ແນວໃດ? ລະມາດຈັກເທື່ອ? ດັ່ງນັ້ນ ສຸນນະທໍຂອງທ່ານສາດສະດາທູດຈຶ່ງມາສອນລາຍ

ລະອຽດຕ່າງໆ ເຫລົ່ານີ້ ທ່ານສາດສະດາທູດໄດ້ລະຫມາດໃຫ້ສະຫາຍຂອງທ່ານເບິ່ງແລ້ວ ກໍ່ກ່າວວ່າ "ຈົ່ງລະຫມາດ(ນະມາຊ) ຄືທີ່ພວກທ່ານເຫັນຂ້ອຍລະຫມາດ"

ດ້ວຍເຫດນີ້ ການຍຶດຖືສຸນນະທໍແນວທາງຂອງສາດສະດາທູດຈຶ່ງເປັນຫລັກການ ສຳຄັນຫລາຍຂອງສາສະຫນາ ຄືເສັ້ນທາງຂອງການຫລຸດພົ້ນບໍ່ໃຫ້ລົງທາງໃນໂລກນີ້ແລະ ໂລກຫນ້າ ທ່ານສາດສະດາທູດກ່າວວ່າ "ເຮົາໄດ້ຖືມໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ ຖ້າຫາກພວກ ທ່ານຍຶດຫມັ້ນແລ້ວກໍ່ຈະບໍ່ທາງລົງທາງອີກຫລັງຈາກທ່ານສາດສະດາທູດເສຍຊີວິດ ນັ້ນຄື : ຄຳພີຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ສຸນນະທໍຂອງເຮົາ"

ຄວາມສຳຄັນຂອງການຍຶດຫມັ້ນສຸນນະທໍ ແນວທາງຂອງທ່ານສາດສະດາທູດ :

1. ສຸນນະທໍ ຄືທີ່ມາອັນດັບທີ່ສອງຂອງສາສະຫນາອິສລາມ ເປັນຄຳສອນທີ່ມາ ຈາກພຣະເຈົ້າ ທ່ານສາດສະດາທູດໄດ້ກ່າວວ່າ "ເຮົາໄດ້ຮັບຄຳພີອັລກູຣອານ ແລະສິ່ງຫນຶ່ງ ທີ່ຄືກັບຄຳພີອັລກູຣອານ ນັ້ນກໍ່ຄືສຸນນະທໍ (ແນວທາງ)"
2. ສຸນນະທໍ ເປັນຄຳອະທິບາຍຂະຫຍາຍຖອຍຄຳໃນຄຳພີອັລກູຣອານ
3. ທ່ານສາດສະດາທູດໄດ້ສອນເຮົາໃຫ້ຍຶດຫມັ້ນຕໍ່ສຸນນະທໍ ໂດຍສະເພາະໃນເວລາ ເກີດຄວາມຂັດແຍ້ງໃນສັງຄົມ ທ່ານສາດສະດາທູດໄດ້ກ່າວວ່າ "ພວກທ່ານຈຳເປັນ ຕ້ອງຍຶດສຸນນະທໍ (ແນວທາງ) ຂອງເຮົາ ແລະສຸນນະທໍ (ແນວທາງ) ຂອງຜູ້ປົກຄອງ ຫລັງຈາກເຮົາ"
4. ການປະຕິບັດຕາມສຸນນະທໍຂອງທ່ານສາດສະດາທູດຄືວິທີການຈະໄດ້ຮັບຄວາມ ຮັກຈາກອັລລຳຫຼືຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າ ແລະ ຈະໄດ້ຮັບການອະໄພໂທດຈາກພຣະອົງ ພຣະເຈົ້າ ກ່າວວ່າ "ຈົ່ງກ່າວ(ມູຮຳຫມັດ) ຫາກພວກທ່ານຮັກພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ ກໍ່ຈົ່ງປະຕິບັດ ຕາມເຮົາ (ຫມາຍເຖິງສາດສະດາທູດ) ພຣະເຈົ້າກໍ່ຈະຮັກພວກທ່ານ ແລະອະໄພໂທດ

ຄວາມຜິດບາບໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ ພຣະເຈົ້ານັ້ນເປັນຜູ້ມີຄວາມເມດຕາ ແລະຜູ້ສົງໃຫ້
ອະໄພໂທດທີ່ແທ້ຈິງ" (ອາລູອິມຣອນ : 31)

5. ການປະຕິບັດຕາມສຸນນະທໍາເປັນສາເຫດປະການຫນຶ່ງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ໄດ້ເຂົ້າ
ສະຫວັນ ທ່ານສາດສະດາທູດກ່າວວ່າ "ປະຊາຊົນທຸກຄົນຂອງເຮົາຈະໄດ້ເຂົ້າສະຫວັນ
ຍົກເວັ້ນແຕ່ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດ ມີຄົນຖາມສາດສະດາທູດວ່າ ແມ່ນໃຜຄືຜູ້ທີ່ປະຕິເສດບໍ່ເຂົ້າ
ສະຫວັນ? ທ່ານຕອບວ່າ ຜູ້ປະຕິບັດຕາມແລະເຊື່ອຟັງເຮົາຈະໄດ້ເຂົ້າສະຫວັນ ຜູ້ໃດທີ່
ຝາພື້ນເຮົານັ້ນແລະຄືຜູ້ປະຕິເສດ"

ສຸນນະ ຂອງທ່ານສາດສະດາທູດມີອີກຊື່ຫນຶ່ງເອີ້ນວ່າ 'ຫະດີຊ' ຫມາຍເຖິງ 'ຄຳເວົ້າ
ຂອງສາດສະດາທູດ'

ຕົວຢ່າງ ຫະດີຊ ຫຼື ຄຳເວົ້າຂອງສາດສະດາທູດ :

1. ທ່ານສາດສະດາທູດກ່າວວ່າ "ຜູ້ທີ່ເຮົາຮັກຫລາຍທີ່ສຸດ ແລະຈະຢູ່ໄດ້ໃກ້ຕົວຂ້ອຍ
ຫລາຍທີ່ສຸດໃນມື້ສິ້ນໂລກ ຄືຄົນທີ່ມີມາລະຍາດດີທີ່ສຸດ"

ດັ່ງນັ້ນ ຄົນທີ່ຈະໄດ້ຢູ່ໃກ້ທ່ານສາດສະດາທູດຫລາຍທີ່ສຸດຄືຄົນທີ່ມີລະດັບສິລະທຳທີ່
ສູງທີ່ສຸດ ຈະເຫັນໄດ້ວ່າປະເດັດທາງສິລະທຳໃນດ້ານອິສລາມນັ້ນເປັນພື້ນຖານສຳຄັນ
ເປັນເສົ້າຫລັກປະການຫນຶ່ງຂອງສາສະຫນາ ດັ່ງນັ້ນ ມຸສລິມທຸກຄົນຈຶ່ງຈຳເປັນມີ
ມາລະຍາດທີ່ດີ ບໍ່ດ່ຳໃຜ ບໍ່ເວົ້າຂ້ວນນິນທາໃຜລັບຫລັງ ບໍ່ໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີ ບໍ່ທຳຮ້າຍ
ຫລື ສ້າງຄວາມລຳຄານຜູ້ໃດ ແລະຕ້ອງມີມາລະຍາດທີ່ດີງາມ

2. ມີຄົນຫນຶ່ງຖາມສາດສະດາທູດວ່າ :

"ທ່ານສາດສະດາທູດ! ໃຜຄືຄົນທີ່ສົມຄວນເຮັດດີທີ່ສຸດໃຫ້?"

ທ່ານຕອບວ່າ "ຄືແມ່ຂອງທ່ານ" ເຂົາກໍຖາມຕື່ມອີກວ່າ "ແລ້ວແມ່ນໃຜອີກ?"

ທ່ານສາດສະດາທູດກໍຕອບອີກວ່າ "ກໍຄືແມ່ຂອງທ່ານ"

ແລ້ວເຂົາກໍຖາມອີກວ່າ "ແມ່ນໃຜອີກ?" ທ່ານກໍຕອບວ່າ "ແມ່ຂອງທ່ານ"

ແລ້ວກໍຖາມຕໍ່ອີກວ່າ "ແມ່ນໃຜອີກ?" ທ່ານກໍຕອບວ່າ "ພໍ່ຂອງທ່ານ"

ຫະດີຊນີກຳລັງສອນໃຫ້ເຮົາເຮັດດີຕໍ່ພໍ່ແມ່ໂດຍສະເພາະແມ່ ຕ້ອງປະຕິບັດດີບໍ່ວ່າ ທ່ານທັງສອງຈະບໍ່ແມ່ນມຸສລິມຫລືຜູ້ບໍ່ສັດທາກໍຕາມ ດັ່ງນັ້ນ ເປັນໜ້າທີ່ຂອງເຮົາທີ່ຕ້ອງ ຮຽກຮ້ອງທ່ານທັງສອງໃຫ້ມາຟັງຄຳສອນຂອງສາສະຫນາອິສລາມ ແລະອົດທົນຕໍ່ທ່ານທັງ ສອງ ເຖິງຈະມີເລື່ອງທີ່ລຳຄານບໍ່ດີມາຈາກທ່ານທັງສອງກໍຕາມ

3. ທ່ານສາດສະດາທູດກ່າວວ່າ "ການບໍລິຈາກທານນັ້ນຈະດັບຄວາມຜິດດັ່ງຄືນ້ຳທີ່ ດັບໄຟ"

ມະນຸດນັ້ນບໍ່ມີໃຜຫລຸດພົ້ນຈາກການກະທຳຜິດບາບ ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງຮີບຟ້າວໄປສູ່ການ ບໍລິຈາກທານແກ່ຜູ້ທຸກຫຍາກ ແລະ ຜູ້ຕ້ອງການ ເພາະການບໍລິຈາກທານນັ້ນຍັງນ້ອຍກໍ ສາມາດຫລຸດບາບນ້ອຍໆ ໄດ້ ແຕ່ການບໍລິຈາກນີ້ກໍຕ້ອງມາຈາກການສາລະພາບຜິດແລະ ເສຍໃຈກັບພຣະເຈົ້ານຳ

4. ທ່ານສາດສະດາທູດກ່າວວ່າ "ຄົນທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງພວກທ່ານກໍຄືຄົນທີ່ຮຽນແລະ ສອນອັລກູຣອານ"

ດັ່ງນັ້ນ ຄົນທີ່ເປັນມະນຸດທີ່ດີທີ່ສຸດຄືຄົນທີ່ຍຶດຕິດໃນຄຳພີອັລກູຣອານ ຮັກສາທ່ອງ ຈຳ ແລະປະຕິບັດຕາມຄຳສອນ ແລະກໍສັ່ງສອນຜູ້ຄົນດ້ວຍຄຳພີອັລກູຣອານ

5. ທ່ານສາດສະດາທູດກ່າວວ່າ "ຈົ່ງລະວັງການບຽດບຽນ ເພາະການບຽດບຽນນັ້ນ ເປັນຄວາມມືດມົດໃນມື້ສິ້ນໂລກ"

ດັ່ງນັ້ນ ໃຜທີ່ບຽດບຽນເຮັດກະທຳນຳຄົນອື່ນເຂົາກໍຈະໄດ້ຮັບການລົງໂທດຢ່າງ ແນ່ນອນໃນມື້ສິ້ນໂລກ ບໍ່ສາມາດຫລີກຫນີໄດ້

6. ທ່ານສາດສະດາທູດກ່າວວ່າ "ພວກທ່ານຈະບໍ່ສັດທາຢ່າງແທ້ຈິງ ຈົນກວ່າພວກທ່ານຈະຮັກກິນກຽວພິນ້ອງຂອງທ່ານຄືທີ່ຮັກແລະໃຫ້ຕົວຂອງທ່ານນັ້ນເອງ"

ດັ່ງນັ້ນ ການປາດຖະນາດີນຳຄົນອື່ນຈຶ່ງເປັນພື້ນຖານປະການຫນຶ່ງຂອງອິສລາມ ເປັນຈະລິຍະທຳແລະສິລະທຳອັນສູງ

7. ທ່ານສາດສະດາທູດກ່າວວ່າ "ຜູ້ສັດທາຄືຜູ້ທີ່ຄົນອື່ນຈະປອດໄພຈາກປາກແລະການກະທຳຂອງເຂົາ ສ່ວນຜູ້ທີ່ອົບພະຍົບ (ມາຫາສາດສະດາທູດ) ຄືຜູ້ທີ່ລະຖິ້ມຈາກສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າທ້າມ"

ດັ່ງນັ້ນ ມຸສລິມຜູ້ສັດທາຈະບໍ່ສ້າງຜິດໄພກັບຄົນອື່ນບໍ່ວ່າຈະເປັນດ້ວຍປາກຫຼືມື ແລະ ຈະອອກຫ່າງຈາກການທຳຮ້າຍຜູ້ອື່ນ ສ່ວນຜູ້ທີ່ອົບພະຍົບຫມາຍເຖິງຜູ້ທີ່ຫລີກລ້ຽງສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າສັ່ງທ້າມ

8. ທ່ານສາດສະດາທູດກ່າວວ່າ "ໃຜທີ່ຮຽກຮ້ອງສູ່ທາງນຳເຂົາຈະໄດ້ຮັບຜົນລະບຸນຂອງຄົນທີ່ເຮັດຕາມເຂົາ ໂດຍຜົນລະບຸນຂອງພວກເຂົາຈະບໍ່ຫລຸດລົງໄປເລີຍ ສ່ວນໃຜທີ່ຮຽກຮ້ອງພາໄປໃນທາງທີ່ເຮັດຜິດເຂົາກໍຈະໄດ້ຮັບຄວາມຜິດຂອງຄົນທີ່ເຮັດຜິດຄືກັນ ແລະ ຄວາມຜິດຂອງພວກເຂົາກໍຈະບໍ່ຫລຸດນ້ອຍລົງເລີຍ"

ດັ່ງນັ້ນ ໃຜທີ່ຮຽກຮ້ອງຜູ້ຄົນສູ່ຄວາມດີເຂົາກໍຈະໄດ້ຮັບຄວາມດີຂອງຄົນທີ່ເຮັດຕາມຄຳສອນຂອງເຂົານຳ ດັ່ງນັ້ນ ກໍຈຶ່ງລະວັງຄຳເວົ້າຂອງເຮົາທີ່ເຮົາສອນ ຫລື ເວົ້ານຳຄົນອື່ນ

9. ທ່ານສາດສະດາທູດກ່າວວ່າ "ຂໍສາບານວ່າຖ້າທຽບໂລກນີ້ແລະໂລກຫນ້າແລ້ວມັນ ກໍຄືການເອົາມືຈຸ່ມລົງໄປໃນນ້ຳທະເລ ລອງເບິ່ງວ່າມັນມີອີ່ຫຍັງຕິດມືຂຶ້ນມານຳ"

ຫມາຍຄວາມວ່າໂລກດຸນຍາ ຫລື ໂລກນີ້ ນັ້ນບໍ່ສຳລັງວຫນຶ່ງຂອງໂລກຫນ້າເລີຍ ເພາະມັນມີໄລຍະເວລາທີ່ສັ້ນຫລາຍ 60 ປີຫາ 100 ປີ ແຕ່ໂລກຫນ້ານັ້ນບໍ່ມີສິ້ນສຸດ

10. ທ່ານສາດສະດາທູດກ່າວວ່າ: “ຜູ້ສັດທານັ້ນຄືແປກແທ້ ທຸກໆ ຢ່າງທີ່ເຂົາເຮັດ ນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ດີທັງຫມົດ ສະເພາະສຳຫລັບຜູ້ສັດທາເທົ່ານັ້ນ ຖ້າຫາກມີເລື່ອງດີເຂົາກໍ່ຈະ ຂອບໃຈກໍ່ຈະເປັນຄວາມດີກັບເຂົາອີກ ແຕ່ຖ້າຫາກມີເລື່ອງບໍ່ດີເຂົາກໍ່ຂອບໃຈແລະອົດທົນກໍ່ ຈະເປັນເລື່ອງດີສຳຫລັບເຂົາອີກ”

ດັ່ງນັ້ນບໍ່ວ່າຈະດີ ຫລື ຮ້າຍ ຜູ້ສັດທາກໍ່ຈະເບິ່ງໃນແງ່ບວກວ່າເປັນສິ່ງດີໆ ໃນຊີວິດ ສະເໝີ ຜູ້ສັດທາແທ້ຈິ່ງນັ້ນຈະພໍໃຈໃນການກຳຫນົດທຸກສະພາບການ ຂອບໃຈໃນເວລາ ມີຄວາມສຸກ ແລະ ຈະອົດທົນໃນເວລາທີ່ເຈັບຄວາມທຸກ

ທີ່ກ່າວມານີ້ແມ່ນຫະດີຊສ່ວນຫນຶ່ງຂອງທ່ານສາດສະດາທູດ ເຊິ່ງຈຳນວນຫະດີຊທີ່ ມີການບັນທຶກໃນຕຳລາຕ່າງໆ ນັ້ນມີຢ່າງຫລວງຫລາຍເປັນມື້ນເປັນແສນກໍ່ວ່າໄດ້